

Наш страх, немов химерний шовкопряд...

Маріанна Кіяновська

Наш страх, немов химерний шовкопряд,
Обплутаний минулим і прийдешнім,
Шурхоче снами. Спорожнілий сад
Наповнений тривогою черешні.
Там брость, чи парость, чи роса з судин —
Розмочить глину, виліпить склепіння.
Слина — як лезо. Перехресний дзвін
Наповнює галактику тремтінням.
Наш страх, немов химерний шовкопряд,
Що крила розпросторює надвечір.
Ми заблукали, і нема назад
Ні крику, ні рятунку, ані втечі.